

Poznań stolicą pięściarstwa

Generalny przegląd bokserów wielkopolskich, górnośląskich i warszawskich przed meczem Polska-Czechosłowacja

Poznań dał chwalebna inicjatywę urządzeniu pierwszych zawodów międzyokręgowych dwóch najsilniejszych ośrodków pięściarskich. Pora była specjalnie trafnie wybrana. Z jednej strony miały to być niejako eliminacyjne zawody na mecz Czechosłowacja — Polska w tym tygodniu w Katowicach, z drugiej zarazem nieoficjalne mistrzostwa Polski. To też zainteresowanie spotkaniem było ogromne. Sala kina Metropol w Poznaniu, gdzie się mecz odbywał, wypełniła się do ostatniego miejsca, a zgórą kilkaset osób odeszło od kas.

Do powodzenia przyczyniła się głównie umiejętna reklama, prowadzona przez prasę. Niestety, wzamian za to nie znalazła nawet zarezerwowanych miejsc dla siebie, co musiało wywołać u zainteresowanych słusze oburzenie, a jako reakcję w przyszłości odpowiednio ustosunkowanie się wobec tego rodzaju związków.

Składy obu reprezentacji b. silne.

G. Śląsk: Moczko (mistrz Polski), Pawlica, Górny (mistrz Polski), Wochnik, Kowolik, Przybyła, Kupka (mistrz Polski).

Poznań: Stepniak, Głon (m. Polski), Karaśkiewicz, Anioła, Arski (mistrz Polski), Majchrzycki, Wiśniewski i Nowicki.

Zawody bardzo zresztą interesujące przyniosły zupełnie rozczarowanie co do Śląska. Technicznie Poznań górował o całą klasę. Ślązacy pod tym względem nie zaimponowali. Nawet Górny okazał się sławą przereklamowaną, nie otrzymał też nagrody dla najlepszego zawodnika Śląskiego, którą przyznano Kupce.

Fizycznie natomiast górowali Ślązacy, zwłaszcza siłą ciosów. Poznań wydarł palmę pierw-

szeństwa G. Śląskowi zasłużenie. Gdyby nie mylne rozstrzygnięcia sędziów w wadze muszej i średniej, sukces byłby jeszcze pełniejszy. Zarówno bowiem Stepniaka jak i Majchrzyckiego pokrzywdzono, ogłaszając nieroz-

strzygnięte wyniki w 3-ch wadach.

Sędziami na punkty byli: Słonek i Henryk Sadłowski (kolejno) oraz Matczak z Poznania. Sędzia w ringu kpt. Baran, który nie miał swego najlepszego

dnia i niektóre rozstrzygnięcia jego mogły budzić poważne zastrzeżenia.

Techniczne wyniki były następujące:

Waga musza: Moczko—Stepniak. Pierwsze starcie wyrów-

nane, dwa następne należały do Stepniaka, mimo to ogłoszono wynik nierozstrzygnięty. Mistrz Polski Moczko rozczarował 1:1.

W. kogucia: Głon—Pawlica. Głon górnie przez wszystkie trzy starcia i wygrywa wysoko

na punkty. Poznań prowadzi 3:1

W. piórkowa: Górny—Karaśkiewicz. Górny ma silne ciosy i tem przewyższa przeciwnika, natomiast walczy nieczysto. W trzecim starciu Karaśkiewicz dwukrotnie idzie do „9” na ziemię. Górny go zupełnie widocznie łokciem fauluje, co uchodzi uwagi sędziego, lecz nie publiczności. Górny wygrywa na punkty 3:3.

W. lekka: Anioła—Wochnik. Wochnik lepszy, Anioła nie ma swego dnia i zupełnie się nie kryje. Pierwsze starcie Wochnika, drugie Anioły, trzecie znów Wochnika. Wynik nierozstrzygnięty — niezasłużony. Stan 4:4

W. półśrednia: Arski—Kowolik. Kowolik walczy z temperamentem, lecz nie może się ostać technicznie o klasę lepsze-emu Arskiemu, który wygrywa wysoko na punkty. Poznań prowadzi 6:4.

W. średnia: Majchrzycki—Wieczorek. Wszystkie 3 starcia wypunktował Majchrzycki. Mimo to sędzia ogłasza wynik remisowy, co wywołuje dłuższe protesty na widowni. Poznań prowadzi 7:5.

W. półciężka: Wiśniewski—Przybyła. Przybyła zupełnie jeszcze surowy, walczy z werwą w pierwszym starciu, puchnie zupełnie w następnych. W 3-em starciu sędzia przerywa walkę i ogłasza zwycięzcą Wiśniewskiego przez techniczny k. o. 9:5 dla Poznania.

W. ciężka: Kupka—Nowicki. Z powodu rażącej przewagi Kupki walka zostaje przerwana w 2 starciu. Wynik 9:7 dla Poznania zostaje ustalony.

Wspaniały puhar, dar firmy Camera w Poznaniu zdobywa po raz pierwszy repr. Poznania.

PRÓBA GENERALNA MARSZU SULEJÓWEK — WARSZAWA. 200 uczestników biegu marszowego Warszawa — Wawer — Warszawa wyrusza ze startu na moście Poniatowskiego. Zwyciężył oddział Strzelec — Śródmieście.

W OBOZIE MISTRZA LIGI

Wisła przed tegorocznym startem piłkarskim

Korzystając z naznaczonego na dzień 3 marca pierwszego treningu mistrza Ligi, udałem się na boisko, by dowiedzieć się czegoś o składzie, w jakim zamierza wystąpić ta drużyna w zbliżających się walkach ligowych.

Już u wejścia na boisko zauważyć można, że ruchliwy zarząd Wisły nie zasympa sprawy i, nie czekając aż słońce swymi wiosennymi promieniami zechce stopić czterdziestocentymetrową warstwę śniegu na boisku, pomyślał już wcześniej o wywiezieniu go poza ogrodzenie parku. Dzięki temu też połowa boiska wolna od śniegu umożliwia stęsknionym za piłką graczom trening pod kierownictwem trenera Koźłucha. Udało mi się wreszcie odszukać kierownika sekcji p. Obruskiego, do którego też zwracam się z zapytaniem co do składu reprezentacyjnego mistrza w zbliżających się bojach ligowych.

Zmian w drużynie nie będzie narazie żadnych — brzmni odpowiedź — drużyna nasza bowiem składa się z graczy w przeważnej części młodych i fizycznie należących do rozwiniętych kła-

zy z łatwością potrafią znieść jeszcze i tegoroczne tarapaty ligowe.

Do twierdzenia tego upoważnia mnie okoliczność, że podobnie jak w latach ubiegłych tak i obecnie zarząd dołożył starań, aby graczy utrzymać w należytym kondycji fizycznej przez umożliwienie im uprawiania gimnastyki oraz sportów zimowych podczas przerwy piłkarskiej. Tak więc częściej graczy uczęszczała pilnie na gimna-

stykę, która ze względu na niepewną jeszcze pogodę trwać będzie do 15-go marca. Inni, jak Skrynkowicz i Koźmin, odbywają kurs instruktorski w Ośrodku W. F. inni wreszcie wykorzystali marowy sezon piłkarski na uprawianie wszelkiego rodzaju sportów zimowych jak hokej, narciarstwo i t. p.

Jak z powyższego wynika nie za niedbaliśmy niczego, aby graczy u-

trzymał w odpowiedniej formie, obecnie wystarczy im kilka treningów pod okiem trenera, aby byli dostatecznie przygotowani do oczekujących ich zmagani ligowych.

Zdobytego już dwukrotnie zaszczytnego tytułu mistrza Ligi, bronić będą w roku bieżącym następujący gracze:

Branka: Koźmin, Ketz, obrona: Psychowski, Skrynkowicz, Burek, pomoc: Kotlarczyk I, Makowski, Kotlarczyk II, Bajorek, atak: Adamek, Czulak, Reyman I, Kowalski, Balcer, Nowosielski i Reyman III, z którego wbrew rozsywanym pogłoskom, kierownictwo sekcji nie ma zamiaru rezygnować.

Ponadto sekcja dysponuje wartościowym narybkiem drużyny młodzieżowej, którego zawsze użyć może, a który, mam nadzieję, potrafi również godnie odpowiedzieć zadaniu.

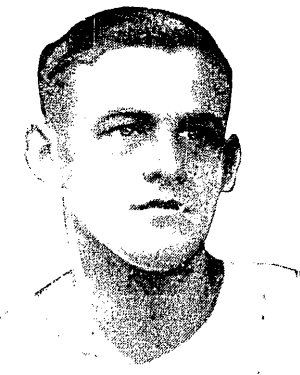
Jak więc pan widzi przyszłość mamy należycie zabezpieczoną i o ile nie zajdą jakieś nadzwyczajne nieprzewidziane okoliczności, gotziewać jej możemy z zupełnym spokojem.

Reprezentacja Polski przeciw Czechosłowacji na mecz bokserski w dniu 16 b. m. w Katowicach została ostatecznie ustalona przez kap. związek. P. Z. B. p. Smolka po zawodach G. Śląsk — Poznań jak następuje: waga musza — Moczko, w. kogucia — Głon, w. piórkowa — Górny, w. lekka — Wochnik, w. półśrednia — Arski, w. średnia — Seidel, w. półciężka — Tomaszewski, w. ciężka — Kupka.

Reprezentacja Czechosłowacji przyjeżdża w następującym składzie: waga musza Hoffman, waga kogucia — Kroba, waga piórkowa — Trnimek,

w. lekka Nowotny, w. półśrednia Nekołny, w. średnia Skrynek w. półciężka Ostrużnek, w. ciężka Ambros. Z czechską drużyną przybywa prezes Cz. Zw. Bokserskiego p. Janatka. Jako sędzię rundowego wyznaczili Czesi p. Novaka.

Mecz tenisowy z Anglią o puhar Davisa odbędzie się definitywnie w Warszawie w dni 10, 11 i 12 maja r. b. Miejsce spotkania (W. L. T. K. czy Legia?) jest jeszcze nieustalone. W skład reprezentacji wejdą najprawdopodobniej M. Stolarow i Czetwertyński.

ARSKI (POZNAN).

KUPKA (ŚLASK).

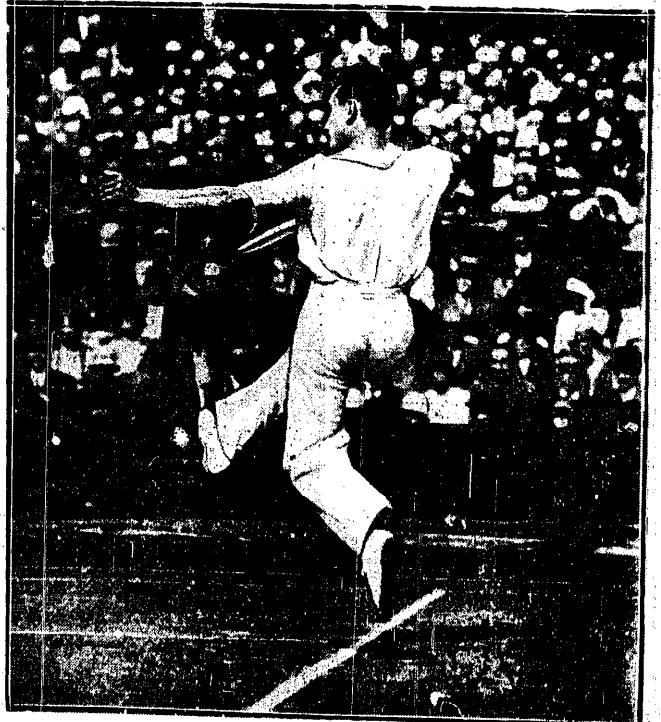
GILLIS GRAFFSTROEM.

Najelegantszy łyżwiarz świata, zdobył znów tytuł mistrza świata w jeździe figurowej, bijąc Austriaka Schaefera.

BOKSERSCY MISTRZOWIE WARSZAWY.

Stoją od lewej: sędzia por Laskowski, Urkiewicz (w. musza), Kubiłki (w. średnia), Mizerski (w. półciężka), Finn (w. ciężka), Kłęcz: Staszewski (w. kogucia), Olifir (w. piórkowa). Ołowacki (w. lekka), Wasowski (w. półśrednia).

HENRI COCHET

pierwszy tenisista świata, przybył na Riviere i zadebiutował na kortach w Monte Carlo, bijąc w finale Morpurgo.

XV-TY KONKURS „PRZEGLĄDU SPORTOWEGO”

O miano najlepszego zespołu polskiego w roku 1928-ym

Jakie drużyny uzyskały najlepsze wyniki na forum międzynarodowym

Kilkanaście dni temu zakończyliśmy wielki doroczny konkurs o miano 10-ciu najlepszych sportowców polskich.

Nazwiska Konopackiej, Czechy, Wiecka, Kostrzewskiego, Antoniewicza, Tupalskiego, Cejzika, Kusocińskiego, Polankowej i Górnego znalazły się na ustach sportowców całej Polski, a do ich triumfów z zielonych boisk, czarnych bieżni lekkoatletycznych, pylnych szos, osłepiających płaszczyzn śnieżnych i zdrutowanych obręczą sznurów ringów bokserskich rezultaty głosowania dorzucił laury sławy i popularności.

W czasie zaciętych walk plebiscytowych każdy uświadamiał sobie, ważył postać i po równywał rekord światowy Konopackiej w dysku z triumfami międzynarodowymi Br. Czechy na arenie narciarskiej, dalej rewelacyjne zwycięstwo Wiecka w kolarskim Biegu Dookoła Polski z sukcesami rim. Antoniewicza w hippie, jak pojedynczego zawodnika. Z tego to, a nie innego względu wszystkie bez wyjątku związki sportowe popierały zawody drużynowe bardzo wydatnie, nawet w sportach tak zdawałoby się indywidualnych, jak szermierka, lekka atletyka czy boks.

Zresztą i widza interesuje niemal zawsze bardziej wysiłek zbiorowy niż wyczyn indywidualny. Że tylko przypominamy rozpalać zawsze publiczność do białosłonecznych biegów, walkę drużyn hipiczych o Puchar Narodów, mecze czwórki kolarskich na torze, lub ostateczny rezultat punktowy wyprawy bokserskiej, ten nisowej czy pływackiej.

I oto wtedy przyszło niejednemu na myśl, że przecież obok wyników indywidualnych w sporcie również ważną, a może nawet ważniejszą rolę posiadają sukcesy drużynowe.

Ich doniosłość tkwi przede wszystkim w fakcie, że wysiłki i doprowadzić do wysokiego poziomu sportowego jest dużo trudniej zespół kilku czy kilkunastu osób, jak pojedynczego zawodnika. Z tego to, a nie innego względu wszystkie bez wyjątku związki sportowe popierały zawody drużynowe bardzo wydatnie, nawet w sportach tak zdawałoby się indywidualnych, jak szermierka, lekka atletyka czy boks.

ARMAND BLANCHONNET
mistrz walki z czasem.

SENSACYJNA PORAZKA SLAVII W BERLINIE
Bramkarz czeski bronił się przed jednym z licznych ataków Borussii.

Słowem — sport drużynowy posiada w dorobku ogólnym swoją kartę, równie ważną i cenną jak wysiłki poszczególnych zawodników. W bilansie takim na pierwszym planie stoi zawsze wynik drużynowy — ogólny. Dopiero po nim mówi się o zasługach poszczególnych sportowców.

I słusznie. Kogóż bowiem za-

dowoli, począwszy od opinii społecznej, poprzez władze klubowe, a kończąc na poszczególnych jednostkach fakt, że w drużynie piłkarskiej czy hokejowej jakiś jeden gracz grał świetnie, ale zespół poniósł klęskę 0:10. Któż będzie się zachwycał grą drużyny, w której obok 10-ciu graczy miernych znalazł się fenomenalny powiedzmy bram-

karz; jego talent uchronił klub od klęski dwucyfrowej, ale nie zdołał uratować od zasłużonej porażki.

Z kolei przejdźmy do definicji „najlepszosci”. Otóż tak samo jak w wynikach indywidualnych zasadniczym kryterium oceny jest tu stosunek danego wyniku do poziomu międzynarodowego.

Rzecz prosta — w wypadkach gdy, jak np. w Biegu Dookoła Polski, stosunek ten ustalić się nie da, o doniosłości danego wyniku decyduje skala zawodów, ich stopień trudności i sposób w jaki odniesiono zwycięstwo. Te same kryteria wyłaniają się przy ocenie zasług poszczególnych zespołów, to też z tego względu temat konkursu

mogłoby brzmieć równie dobrze: **Jaki zespół polski uzyskał w roku 1928-ym najlepszy wynik.** Tutaj ten wyjaśnia dość chyba domnie, że nie chodzi tu o serię jakichś meczów czy walk, lub o całokształt działalności, lecz prosto o jeden rezultat, który przyczynił się do propagandy sportu wewnątrz kraju, do popularyzacji dobrego imienia Polski za jej granicami.

Aby uświadomić sobie zasługi poszczególnych zespołów, wystarczy wziąć numer 3-ci „Przełądu Sportowego” i z umieszczoną tam tabeli mistrzostw drużynowych wskrzesić w pamięci sukcesy naszej drużyny jeździeckiej i czwórki wioślarskiej w Amsterdamie, rewelacyjnie wystąpienie szermierzy na Olimpiadzie, a potem ich zwycięstwo nad Czechosłowacją w Krakowie, wspaniałe triumfy piłkarskie Warty na ziemi niemieckiej, boje piłkarskiej reprezentacji Polski z Ameryką, Szwecją i Czechosłowacją, niespodziany triumf lekkoatletów nad Czechosłowacją w Pradze, piękne i zaszczytne walki lekkoatletyczne naszych pań i t. d. i t. d.

Procedura głosowania jest bardzo podobna do stosowanej w konkursie poprzednim na 10-ciu najlepszych sportowców w Polsce.

1) na załączonym kuponie wypisać nazwy trzech najlepszych zespołów polskich, a przy każdym wynik, który służył za ich kwalifikację;

2) wypisać w odpowiednim miejscu czytelnie swoje nazwisko, imię, dokładny adres;

3) nałapić tak wypełniony kupon na zwykłą kartkę pocztową i wysłać pod adresem: „Przełąd Sportowy”, Warszawa, ul. Jasn. 10.

Ostateczny termin przyjmowania kuponów upływa **dnia 27 marca r. b.**

o godz. 20-ej, bez względu na to czy pochodzą one z Warszawy czy z prowincji.

Zwycięzcy otrzymają **30-ci nagród**, w tem I-sza złotych 50, II-ga zł. 20, III-cia zł. 15, IV-ta zł. 10, V-ta zł. 5, oraz 25 nagród książkowych.

Kupon na stronie 4-ej.

Blanchonnet, mistrz walki z czasem

Karjera i wyczyny asa kolarstwa francuskiego

Wielkim specjalistą walki z chronometrem jest Paavo Nurmi. Nie obchodzi go przeciwnicy. Ustawiwszy z sobą swój plan biegnie nie zważając na nikogo, zerkając tylko ukradkiem na swój legendarny już sekundomierz. Jeśli jest z nim w zgodzie — nie martwi go już nic: wie, że będzie pierwszy, bo tego „czasu” nikt poza nim nie osiągnie.

Nurmi jest Finlandczykiem, zimnym człowiekiem północy. Dziwnem wydać się może, że drugi mistrz walki z zegarkiem, mistrz kolarstwa, należy do gorącej, pełnej wery rasy łacińskiej.

Armand Blanchonnet, choć Francuz, z temperamentu jest skrajnym flegmatykiem. Kolarstwem zaczął się zajmować poważnie w roku 1923-ym, mając już lat 20-cia; uprawiał wszakże i przedtem sporty, w pierwszym zaś rzędzie lekką atletykę i pływanie. Był członkiem Velo Club St. Denis, pod Paryżem, gdzie kolegował z Michardem. Nie zwracał na siebie większej uwagi, gdyż ścigał się bez przekonania, a przedewszystkiem dość rzadko zjawiał się wokół na start, woląc wylegiwać się w ciepłym łóżku.

O tem, że stał się wielkim asem zdecydował — jak zwykle — wypadek.

Podczas wycieczki o nagrodę przedchodnią Rignolles, o którą ubiegają się z animuszem wszystkie kluby amatorskie, dzięki upadkowi kilku czołowych zawodników reszta zaczęła uciekać, tak że wycieczkę przekształcił się niebawem w walkę indywidualną, na tempo. I tu okazało się, że Blanchonnet, który jadąc w grupie nigdy na pierwszy plan się nie wysunął, umie samotnie jechać dużo prędzej. Zrobił przeciętnie 38 km, na godzinę. Stało się to, by „król managerów kolarskich”, Ruinart, sławny trener słynnego klubu i odkrywca Levallois, Grassina, Bruniera, Souchara, Lacquehaya, Marcillaca, Ledreca i Wambista zaproponował mu swa onie-

Ruinart miał oko pewnie. Uważał, że skoro Blanchonnet ma świetne ogólne przygotowanie atletyczne, w krótkim czasie zrobi zeń gwiazdę. Pokładał w nim także nadzieję, iż gdy Armand niebawem poszedł do wojska, wystąpił się, nie żałując trudu, o przydział do szkoły w Joinville.

Podczas biegu szosowego o mistrzostwo Francji uciechł go po raz pierwszy pokazał łwie pazury. Wyrwał się z samego startu, nie oglądając się na nikogo. Prowadził przez całe 95 km, i wtedy dopiero dopadł go podciągający przez innych Wambist, by go pobić na finiszu. Blanchonnet pokrył 100 km, w 2 godz. 57 m. 16,4 sek.

Niebawem się zrewanżował. Zdobył mistrzostwo armii, jadąc znowu wciąż samotnie i bijąc najbliższego rywala o 8 minut.

Przyszły Igrzyska Olimpijskie, gdzie w biegu szosowym start był pojedynczy co 2 minuty. Formułkę tę prze-

forsowali Angliev, choć naogół nie jest w biegach szosowych stosowana. Wiedzieli, iż w wycieczki o starcie wspólnym szans żadnych mieć nie będą; nie spodziewali się, że dają wszystkie atuty w ręce asowi drużyny francuskiej.

Trasa wynosiła 188 km. Już po 50-ciu było jasne, że zwycięstwo nie

powinno uciec z rąk Blanchonnet. Mimo błota, deszczu i wichury parł napróżd niewzruszenie, gdyż postanowił, dla pewności, dopędzić wszystkich, którzy wyruszyli przed nim. Miał też jednego po drugiem bez trudu. Bronił się zawzięcie jedynie Belg Hoevenaers, przyszły amatorski mistrz świata. I on jednak musiał ulec wreszcie tej maszynie do polkania kilometrów, i tak był jeździec francuski. Hoevenaers był drugi, ale o 10 minut w tyle.

W dziesięć dni po zwycięstwie, w tak wspaniałym sposobie, lauru olimpijskiego, Blanchonnet stanął do mistrzostwa świata; lecz tam start był wspólny. Blanchonnet nie zabił się wcale, zajmując z trudem trzecie miejsce.

Ruinart zrozumiał wtedy ostatecznie, iż pupil jego jest najszybszym szosowcem świata wtedy tylko, gdy walczy jedynie z zegarkiem. I puścił go na trasę Wersalską, na to nieprawdopodobnie ciężkie 100 kilometrów, na których, od dziesiątków lat, odbywa się zawodowe mistrzostwo Francji. Chciał, by Blanchonnet postawił rekord!

Najlepszy czas uzyskany była to 2 godz. 56 min. 26 sek. potężnego Francisca Pelissier. Najznakomitszy szosowiec francuski, Henri Pelissier, miał 3 godz. 1 min. 4 sek. Co zrobi Armand

na zabójczym „wzgórzu 17-tu zakrętów”?

Blanchonnet wyruszył przy złośliwym zimnym wietrze; pięć razy pękała mu gumy. Mimo to czas miał 2 g. 53 m. 0,2 s. Rekord był pobity o trzy i pół minuty!

Po tym oszałamiającym czynie Blanchonnet spokojnie oświadczył: „Mam wrażenie, że mogłem jechać lepiiej, lecz chciałem przytrzymać się ściśle złożonego planu jazdy.”

W roku następnym Ruinart namówił Blanchonnet, by poprobował rekordów torowych. Nie przyszło to łatwo: Armand nie miał jeszcze, po tylu nawet sukcesach, najmniejszego zapалу sportowego, a poatem okropnie nie lubił trenować. Gdy się wreszcie zdecydował, za jednym zamachem ustanowił rekord 1000 mtr. ze startu zatrzymanego, uzyskując 1:13,4 (Falck Hansen zwyciężył w Amsterdamie z 1:14,6) oraz rekordy na 2, 3, 4 i 5 km. Następnie w meczu z dwu startów, jeden przeciw trzem skwalizowanym przeciwnikom ustanowił rekord kilometre lance z 1:11,2, a potem znowu pobił wszystkie rekordy do 8 km, włącznie.

Takie były rezultaty dwu lat pracy. Widząc Blanchonnet, Oskar Egg powiedział: — ten człowiek może pobić mój rekord. Myślał o tych fantastycecznych 44 km, 247 m, na godzinę, które stały nieknięte od roku 1913-go.

Niestety Blanchonnet nie chce się więcej wysilać. Przerwał pasmo swych triumfów, zadawalając się udziałem dość miłym w sześciu dniówkach.

Gdyby jednak dał się namówić, gdyby jednak raz naprawdę zechciał osiągnąć swoje maximum — zapewne uczyłby ze sławnym rekordem Egga to samo, co Paavo Nurmi z równie nieosiągalnym, zdawało się, rekordem godzinnym Bouina.

Wiktor Junosza.

EMIL PLADNER
bokserski mistrz świata wagi muszej.

FRANCUZ MISTRZEM BOKSERSKIM ŚWIATA
Przyjaciele wynoszą Pladnera z rąk przeciwnika.

Czech, Cukier i Rozmus

na czele polskich skoczków narciarskich

Jesteśmy u końca sezonu narciarskiego. Może obieda się jeszcze jakiś zawodów w kraju, może nasi czołowi narciarze udadzą się gdzieś zagranicę, lecz będą to już tylko ostatnie akordy zimowego sezonu.

Jeżeli chodzi o imprezy krajowe sezon ten był bardziej ożywiony, niż w latach ubiegłych, natomiast wyjazdów zagranicznych było mniej. Trzy razy udawało się naszej ekspedycji na południową stronę Tału (Smokowiec, Szczyrba, Westerów) raz do Rumunji, gdzie, na wieśm mówiąc, zawody miały drugorzędne znaczenie. Wreszcie w chwili, gdy piszemy te słowa dwa razy narciarstwa polskiego: Czech Br i Szostak K. — jadą do Finlandji.

Mimo to, a może właśnie dlatego, po stadium obfitych porównańczych do do wzajemnego stosunku sił naszych zawodników. Ujmijmy go w parę tabel, oddzielnie dla skoków, biegu 18 km i kombinacji.

Zaczynając od skoków wyjaśnimy przedewszystkiem „tajemnicę” dwu metod obliczania not, aby czytelnicy mogli się orientować w podanych cyfrach.

Zasadniczo trzech sędziów powinno oceniać wyniki konkursu skoków. Każdy z uczestników otrzymuje przebieżkę za jeden skok 6 not indywidualnych, po dwie od każdego z sędziów: za długość i styl skoków. Najwyższa pojedyncza nota wynosi 20 p., zatem przy dwu skokach łącznych w konkursie maksimum noty końcowej może wynosić 240 p. (12x20 p.), zaś przy trzech — 360 p. (18x20 p.).

Nadmienić przytem trzeba, że za najdłuższy ustalony skok w konkursie zawodnik otrzymuje wspomniane maksimum 20 p., a noty innych skoków (za długość) obliczane są proporcjonalnie do skoku najdłuższego, co często daje w nocie końcowej znaki dziśne.

Taki system obliczania not, przez proste sumowanie opinii poszczególnych sędziów, stosowany jest dzisiaj niemal wszędzie zagranicą. Trudność orientacji dla czytelnika polegać może na niewiadomości ile skoków było łącznych w konkursie.

Noty w dawniejszym brzmieniu np. 18,124 i t. d. otrzymywano w ten sam sposób, jednak końcową sumę dzielono przez ilość jej składników, a zatem przez 12 lub przez 18. Wprawdzie komisji sędziowskiej przysparzało to pracy, lecz osoby niewtajemniczone rozumiały odrazu znaczenie takiej noty, której maksimum było stałe i wynosiło zawsze 20 p.

Uczymywszy od właściwego tematu pewną dygresję, która nie jest oczywiście żadną krytyką postanowienia władz narciarskich, przejdziemy teraz do próby sklasyfikowania skoczków pol-

skich na zasadzie zunieszczonej obok tabeli wyników.

Na wstępie przypomniemy, że lista taka z r. 1927 brzmiała jak następuje: 1) Czech, 2) Siczka, 3) Krzeptowski A I, 4) Rozmus, 5) Graca, 6) Mielski, 7) Motyka St., 8) Żytkowicz, 9) Cukier i t. d. Rok miniony przyniósł

znaczne zmiany. Omówimy je poniżej.

Dla oceny wybraliśmy 14 konkursów, przytem czołowa grupa skoczków startowała co najmniej w 10 z nich, co dawało możność wielokrotnie mierzyć swe siły poszczególnymi zawodnikami.

Zdaje się, że nie odbiegamy od rzeczywistości, przyznając pierwsze miejsce wśród skoczków Br. Czechowi. Bilans 10-ty konkursów, w których startował on, przyniósł sześć I mje. dwa drugie, jedno trzecie i jedno czwarte.

Głównym „pogromcą”, jeżeli tak mówić można, Br. Czech był Rozmus,

który na cztery nad nim zwycięstwa. Dwa z nich wprawdzie odniesione są na początku sezonu, a noty świadczą raczej o złej formie obydwo rywali, niż o wyższości Rozmusa.

Najlepszy punkt sezonu miał Br. Czech podczas mistrzostw Zakopanego (wygranych zresztą w kombinacji)

kiedy wyprowadził go w skokach Cukier, Siczka i Rozmus. Fanatnie warunki atmosferyczne i zła skocznia spowodowały zwycięstwo porażkę Czechu do Rozmusa w Szczyrba.

Trzy razy znalazł się też Czech za Cukiern, a trzecim skoczkiem, który pokonał choć raz jeden mistrza był Siczka. Końcowe wyniki jednak Czecha zwyższa noty uzyskiwane przez Czechu wysuwają go bez wątpliwości na pierwsze miejsce wśród naszych skoczków.

Kto jest wicemistrzem skoków? Rozmus czy Cukier?

Bilans ich przedstawia się w 10 konkursach jak następuje: Rozmus — dwa I m., trzy II m., dwa III m.; Cukier — dwa I m., pięć II m. i trzy III m. Rozmus zatem trzy razy znalazł się poniżej trzeciego miejsca (nawet znacząco niż). Cukier zaś wykazał najdłuższą z wszystkich form.

Jeżeli dodamy do tego pewną przewagę Cukiera nad Rozmusem w końcu sezonu, oraz naogół lepsze noty, wyłoni się przynajmniej temu młodemu skoczniowi zaszczytnego drugiego miejsca, na które „skoczył” on aż z 9-go w roku 1927!

Mielski musi być uznany jako bezkonkurencyjny czwarty skoczek polski. Posiada on trzy I m., jedno III m., jedno IV i cztery V m. Prawie zawsze zajmował pozycję tuż za trzema najlepszymi, a parokrotnie zyskiwał ich pojedynczo w tyle poza sobą.

Do Mielskiego też należy najlepsza nota, uzyskana w tym sezonie przez Polaka, brzmiała 18,151. Czech Br. miał noty 18,124 i 18,062, Cukier — 17,055, Rozmus 16,708.

Na piątym miejscu należy postawić rekordzistę Polski — Stanisława Siczka, który, choć zdegradowany faktycznie ze stanowiska wicemistrza jest ciągle członkiem naszej extra-klasy. Jedynie słabe zdrowie nie pozwala Siczce rozwinąć wyjątkowego talentu, co mogłoby Polsce przynieść piękne laury międzynarodowe. Rekord Siczki w międzynarodowych zawodach wynosi 66 mtr., a skok jego był najdłuższy podczas mistrzostw Europy w Ruudzie (71,50 m.).

Krzeptowski A I i Szostak K. dzielą się następnymi dwoma miejscami. Na razie raczej pierwszy z nich jest lepszy głównie dzięki dużo większej rutynie. Rok przyszedł jednak zmienić zapewne stosunek sił na korzyść Szczyrba K.

Deleża klasyfikacja jest już bardzo utrudniona. Wymienić trzeba wszelkie nieprzejęte talenty: Zajdla i Rajskiego, skoczka młodego i rokuącego wielkie nadzieje. W zwarłej grupie kroczą: Żytkowicz, Szostak Ant., Graca i t. d. Materiał jest do kołnierza, trzeba mu tylko dać twardą szkołę.

M. S.

miejsce	data	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.
1. Zakopane	26.12.	Rozmus 18,645	Czech B. 18,400	Cukier 18,900	Dankosz 18,700	~	~
2. ~~~	31.12.	Czech B. 18,620	Cukier 18,500	Zajdel 18,920	Szostak K. 18,520	Mielski	Rozmus
3. ~~~	6.1.	Rozmus 18,885	Czech B. 18,875	Cukier 18,415	Mielski 18,830	Zajdel	Kolesar
4. Krzynica	13.1.	Mielski 18,500	Zajdel 18,628	Rajski 18,375	Żytkowicz 18,000	Rozmus	~
5. Smokowiec	10.1.	Czech B. 18,377	Rozmus 18,219	~	~	~	~
6. Zakopane	19.1.	Siczka 18,010	Cukier 18,030	Krzeptowski I	Czech W.	Szostak K.	~
7. ~~~	19.1.	Mielski 18,015	Graca 18,115	Krzeptowski I	Szostak K.	Rozmus	Motyka J.
8. Barania Góra	~	Czech B. 18,062	Cukier 17,750	Szostak K.	~	~	~
9. Zakopane	28.1.	Cukier 17,855	Siczka 18,638	Rozmus 18,638	Czech B. 18,541	Mielski	Krzeptowski I
10. ~~~	10.2.	Czech B. 18,070	Cukier 18,010	Mielski 18,530	Szostak K.	Krzeptowski I	Rajski
11. Krzynica	12.2.	Czech B. 18,430	Cukier	Rozmus	Rajski	Mielski	Żytkowicz
12. Szczyrba	17.2.	Cukier	Rozmus	Czech B.	~	~	~
13. Westerów	24.2.	Czech B. 18,124	Rozmus 18,708	Cukier 18,605	~	~	~
14. Wilno	~	Mielski 18,151	Siczka 17,858	Kurab	~	~	~

Kolejność podana w tabeli nie oznacza klasyfikacji w konkursach międzynarodowych, gdyż zawodników zagranicznych pomijamy

Rewanż Norwegów w Holmenkollen

Kulminacyjnym punktem sezonu narciarskiego świata są słynne zawody w Holmenkollen pod Oslo. Biorą w nich udział tradycyjnie wszystkie nacje północne, a więc elita narciarska świata, z którą miano wszystkie Europejskie czołowe skoczki nie mogło. Ale nietylko jakościowo zawody te wysuwają się na czoło wszelkich wydarzeń narciarskich: masowy start najlepszych Norwegów, Szwedów i Finlandczyków, którzy w Holmenkollen są najliczniej obsypani zawodnikami narciarskimi świata.

Tym razem Holmenkollen zostało rozegrane pod znakiem kłopotliwej choroby, co wspaniałych wyników za koplańskich jasne było, że Holmenkollen będzie arena, na której rozegra się

decydująca walka o prymat narciarskiego świata. Wygrana ponowna Finlandczyków zadłaby ostateczny cios hegemoni Norwegii, przynajmniej w biegach, Finlandczycy przegrali jednak i to przegrali na całej linii. Ich najlepszy biegacz, zeszłoroczny zwycięzca 50-ki, Lappalainen tym razem musiał się zadowolić siódmym miejscem. Nie spodzianką natomiast były świetne wyniki w 50-ce Szwedów. Po ich zwycięstwach olimpijskich, po pokonaniu w Zakopanem Norwegów i po ostatnich triumfach w Holmenkollen musimy stwierdzić, że Szwedzi długostanowcy przewyższają swych przeciwników norweskich i że w pięćdziesiątce układ się przedstawia się teraz następująco: 1) Szwecja, 2) Norwegia, 3) Finlandja.

Bieg 50 km. zeromadł na starcie 120 zawodników (I). Warunki atmosferyczne były doskonałe, śnieg jednak był nieco twardy i temu należy przypisać nienadzwyczajny jak na Holmenkollen czas zwycięzcy — 3:46:45 (w roku ubiegłym Lappalainen miał 3:25:38). Wyniki były następujące: 1) Usterström (Szw.) 3:46:45, 2) Rudstaden (N.) 3:48:55, 3) Hedlund (Szw., mistrz olimpijski) 3:49:37, 4) Muruaasen (N.) 3:57:52, 5) Stoen (N.) 3:59:08, 6) Aashaugen (N.) 3:59:14, 7) Lappalainen (Fin.) 4:00:01, 8) Paananen (F.) 4:00:04. Swego rodzaju sensacją był świetny wynik mało dotąd znanego Rudstadena.

Bieg 18 km. rozegrali Norwegowie między sobą, zajmując wszystkie pierwsze miejsca. Zwyciężył, jak było do przewidzenia, najlepszy z Norwegów na pięćdziesiątce, bijąc o 14 sek. mistrza Olimpiady Grotumsbraatena. Stenen i Vinjarenen, znani z zawodów zakopiańskich zajęli czołowe miejsca. Wyniki szczegółowe: 1) Rudstaden 1:20:31, 2) Grotumsbraaten 1:20:45, 3) Brodahl 1:22:07, 4) Stenen 1:22:40, 5) Loerdahl 1:22:59, 6) Vinjarenen 1:23:05, 7) Hovda 1:23:21. Rewelacją był junior Muruaasen, czwarty na 50 km, i ósmy w 18-ce.

Z napięciem oczekiwany był dzień skoków, decydujących o zwycięstwie w kombinacji i zdobyciu pucharu kró-

lewskiego. Faworytem był Hans Vinjarenen, zwycięzca zakopiański. Na skoczni zebrał się 40.000 tłum publiczności, królowa i następcy tronu ks. Olaf.

Sensacją wywołał junior Smedrud, który osiągnął rekordowy jak na Holmenkollen skok 50 mtr. Vinjarenen przy 50 mtr. skoku upadł i wskutek tego stracił szansę na zwycięstwo.

Puchar królewski i zwycięstwo zdobył mistrz olimpijski Grotumsbraaten. Skoczył on 43,5 i 45 mtr. i w ogólnej klasyfikacji miał notę 296,63. Drugi był zwycięzca 18 km. Rudstaden (skoki 38,5 i 42 mtr., nota 295,80), 3) Holmen (44 i 47,5 — 290,4), 4) Stenen (41 i 39,5 — 183,36), 5) Hovda (36,5 i 41 — 279,89).

Z napięciem oczekiwany był dzień skoków, decydujących o zwycięstwie w kombinacji i zdobyciu pucharu kró-

Rewja strzelców-narciarzy w zawodach o mistrzostwo związku

W dniach 2 i 3 marca rozegrane zostały na Baraniej Górze mistrzostwa narciarskie Związku Strzeleckiego. Zawody przyniosły we wszystkich konkurencjach zwycięstwo narciarzom Związku Strzeleckiego z Zakopanego.

Wyniki techniczne zawodów. Bieg seniorów 16 km.: 1) Berych Wł. (Zakopane) 1:07:50 sek., 2) Michałski (Zakopane) 1:11:51 sek., 3) Bukowski (Krynica) 1:13:22 sek., 4) Kulak (Zakopane) 1:13:36 sek., 5) Wiselka (Wisła) 1:17:15 sek. Startowało 37 zawodników.

Bieg juniorów 8 km.: 1) Łochara (Krynica) 38:14 sek., 2) Skomicki (Krynica) 38:24 sek., 3) Kulik (Krynica) 38:40 sek.

Bieg sztafetowy 3 x 5 km.: 1) Oddział zakopiański w składzie Brys Michałski i Kasprowski, czas 1:03:15 sek., 2) Krynica, czas 1:05:04 sek., 3) Zakopane II, czas 1:09:09 sek., 4) Katowice, czas 1:10:41 sek., 5) Krynica II, czas 1:11:03 sek. 14 sztafet na starcie! Ilość niespotykana w Polsce.

Bieg pań 6 km.: 1) Gwotówna (Zakopane) 25:46 sek., 2) Sumerowna (Zakopane) 27:11 sek., 3) Kamińska (Krynica) 28:13 sek.

Konkurs skoków rozegrany został na nowej skoczni na Baraniej. Sklasyfikowanych zostało aż 16 zawodników, co jest ilością bardzo poważną. Jeśli się zważy, że skoki zostały zorganizowane po raz pierwszy. Wyniki: 1) Berych Wł. (Zakopane), nota 19,000, skoki 25 i 25 mtr., 2) Kołak (Zakopane) nota 17,312, skoki 23,5 i 24,5 mtr., 3) Orzeszek (Zakopane) nota 17,625, skoki 23 i 22,5 mtr., 4) Gościel (Zakopane), nota 17,000 skoki 21 i 21 mtr..

5) Franiec (Zakopane), nota 16,875, skoki 21,5 i 21,5 mtr.

Poza konkursem Berych skoczył w pięknym stylu 29 i 29,5 mtr.

Kombinacja oficjalnie rozegrana nie została, jednak pierwsze miejsce w biegu i skokach zapewniłoby bezkonkurencyjny Berychowi pewne zwycięstwo.

W klasyfikacji zespołowej zwyciężył oddział zakopiański przed Krynica. Ogółem do zawodów o mistrzostwo Związku — urządzanych w narciarstwie dopiero po raz drugi — stanęło 70 zawodników.

Oprócz biegów o mistrzostwo odbyły się dwa biegi propagandowe dla górali na 16 km. i dla juniorów 8 km. Startowało w nich 30 górali ze wsi skoczonych, przyciem w biegu seniorów zwyciężył Wojtas w czasie 1:11:35 sek., a w biegu juniorów Legierski w czasie 20:24 sek.

XV konkurs

Przerl-du Sportwawo

1.
2.
3.

Nazwsko i imię

Dokładny adres

Czapki Sportowe od złotych 6.- WYBÓR OLBRYM.

MŁODKOWSKI PL. TRZECI KRZYŻY

Dr. H. LEWIN Starszy NIECALA 12 telefon 51-19 choroby weneryczne skórne i niemoc płciowa. Przyjmie od 8-12 r i od 3-9 w. W niedziele od 9-2. Niezależny cenę lecznicową.

600 narciarzy na starcie dnia młodzieży w Zakopanem

Po zawodach P. I. S. nad Zakopanem zaległa cisza, którą przerwał dopiero urządzany przez lokalne organizacje sportowe „Narciarski dzień młodzieży”. Specjalnie zorganizowany komitet zajął się organizacją tego święta sportowego młodzieży, która nie po została obojętna na wezwanie i stawiała się na starcie w rekordowej liczbie.

Przebiegająca pogodą śnieżną na Lipki krocze małych narciarzy, a jeszcze więcej „starych” widzów.

W blaskach słońca zaczęły naraz poruszać się weże czarnych punktów, które z Lipki ruszyły w różne strony. Tu trasa 2 km. — tam 4 km., a tam 9 — 12 km., 500 m. i t. d.

Tłumy widzów zachęcała wyruszących narciarzy, a nieledwie namusia z dumą patrzyła na swoją pociechę, pod pierajacą się kłkami i sunącą szybko naprzód.

Trzeba było widzieć, jak wychodził ci maly z startu, rozumiejąc co znaczy w biegu każda sekunda, jak walczył na ostatnich metrach.

Sześciolatek dziewczynki i chłopcy dokazywali czestokroć bohaterstkich, jak na ich wiek czynów. Bo jak inaczej nazwać można wysiłek maleńkiego zawodnika, któremu lamie się w drodze narta, a on nie zrażając się nie powodem, goni do mety na jednej desce?

Słusznie też komitet organizacyjny wyróżnił takich chłopców, darując im narty.

Do specjalnie ciekawych należał bieg 500 m. dla najmłodszych. Zawodnicy i zawodniczki do tego stopnia „zapalali się” na trasie, że mało się wrażeń, ile biegma starzy narciarze, a nie 6-letnie dzieciaki.

Zawody powyższe potwierdziły, że starania P. Z. N. i klubów narciarskich w kierunku pozyskania najszerzej mas do uprawiania narciarstwa

dały rezultaty pomyślne. Jeżeli zapal ten nadal będzie rósł, to narciarstwo polskie może być pewnie świetnie przyszłości.

Na zawody złożyły się następujące biegi. Bieg 2 km. dla chłopców od 8 — 12 lat. 1) Idzikowski Jan 10:35 s., 2) Wojciak Wł. 10:02 sek. Startowało 169 chłopców, doszło do mety 71.

Bieg 2 km. dziewcząt od 12 — 15 lat: 1) Czechówna J. 11 min., 2) Trzebiunia St. 11:10 sek., 3) Lorcówna M. 11:14 sek.

Bieg chłopców 4 km. od 12 — 15 lat: 1) Sobczak-Gasienica Jan 16:59 sek., 2) Podstawny A. 17:38 sek.

Bieg 500 m. dla chłopców od 6 — 8 lat, podzielonych na 7 drużyn. Zwyciężyli Daniel Józef, Janowski, Holiak, Baluk, Koszko, Krzysztowski i Trzebiunia.

Bieg 500 m. dla dziewcząt od 8 — 12 lat w sześciu drużynach. Zwyciężyły: Gasienica-Mrncielnik, Jarzabek, Siczka, Mrowca-Ciulacz, Szczepaniak i Marusz.

Bieg 9 km. pań. Startowało 9 zawodniczek, doszło do mety 3. 1) Szwarcbartówna 1:03:45 sek., 2) Szwarcbartówna 1:03:45 sek., 3) Szwarcbartówna 1:03:45 sek. Na malej skoczni na Lipkach odbył się konkurs skoków, do którego stanęło 47 zawodników: 1) Sitarz J. 8 m., 8,5 m., 2) Dawidek 7,5 m., 7 m.

Do biegu sprawności o odznakę P. Z. N. stanęło 123 zawodników, doszło do mety 110: Trasa prowadziła przez Krzeptówkę, Bory, popod Regle. Zawodników podzielono na 3 klasy. W biegu dla zawodników od 18 do 32 lat zajęli najlepsze miejsca Kozik 52:40 sek. i Pradziad 54:50 sek. W 2-iej klasie od 32 — 40 lat pierwsze miejsca zajęli: Marciniec 1:00:15 godz. i Borzecki 1:14:05 godz. W 3 klasie ponad 40 lat zwyciężył z czasem 1:36:48 Zdyb St.

Zaproszenie strzelców do Budapesztu

Sukcesy polskich zawodników w mistrzostwach małowalibrowych Europy w Berlinie ożywiły u nas w bardzo znacznym stopniu zainteresowanie tym sportem.

W kraju aż huczy od projektów różnych zawodów małowalibrowych a z zagranicy nadeszły w ciągu niespełna miesiąca już dwa zaproszenia. Jedno — to mistrzostwa świata w Sztokholmie, a drugie — to zaproszenie Węgrów do wzięcia udziału w meczu małowalibrowym Polska — Niemcy — Austria — Węgry w Budapeszcie.

Program zawodów budapeszteńskich przewiduje trzy konkurencje indywidualne i trzy zespołowe.

W konkurencjach indywidualnych odheda się dwa strzelania z odległości 50 mtr., broni długi cal, 22 l. r.,

postawa stojąca i leżąca bez podparcia, 4 serie po 10 strzałów, maximum możliwych punktów — 400 w każdej konkurencji. W trzeciej konkurencji po wyższe dwa strzelania będą wzięte łącznie, jako strzelanie kombinowane (maximum 800 punktów).

W konkurencjach zespołowych przy warunkach, jak w poprzednich strzelaniach, klasyfikuje się zespół pięciu reprezentantów jednego państwa.

Jak widzimy warunki strzelań są bardzo zbliżone do zawodów berlińskich z tą tylko zmianą, że zamiast 5 strzałów w serii mamy serie 10-cio strzałowe i że zamiast oddzielnego strzelania w kombinacji, strzelanie stojąc i leżąc zostaje łącznie zaliczone jako kombinowane.

Przypuszczalny termin zawodów: pierwsza połowa czerwca.

OVOMALTINE

NATURALNY POKARM WZMACNIAJĄCY

W lekkiej atletyce

zwyctstwo należy do tego, kto chce je zdobyć. Intensywne ćwiczenia fizyczne nie wyrobia mięśni i nie uodpornia dostatecznie nerwów. Dla racjonalnego rozwoju sił niezbędne jest także pożywienie lekkie i zdrowe, nie obciążające organizmu, bogate w elementy odżywcze, szybko i łatwo wcielające się w organizm przyswajalne. OVOMALTINE posiada wszystkie te zalety. W sprzedaży we wszystkich aptekach i składach aptecznych. Żądajcie próbek od L. FAVRE, WARSZAWA Rymarska 16 Dr. A. WANDERS S.A., BERN

ZESPOŁY LIGOWE PRZED SEZONEM

Polonia-Warszawianka

Cracovia-Garbarnia

W składzie ulubieńcy Warszawy — Polonia — w roku bieżącym dość poważnie zmiany. Na skutek dość dużego finansowego i sportowego wyczerpania klubowi pozostawiono do dyspozycji tylko sześć zawodników. W składzie reprezentacji — bramkarz Kellera, a następnie co najmniej sześć indywidualności drużyny toruńskiej.

Ten stop najsłabszych graczy Polonia i T. K. S.-u, jaką będzie Polonia w r. 1929 zapowiada się więc bardzo dobrze. Powołaniem jego defektom będzie jednak miejsce zastępcy bramkarza — bramkarz Kellera, a następnie co najmniej sześć indywidualności drużyny toruńskiej.

Skład reprezentacyjny Polonia brzmieć może będzie: Kellera (bramkarz), Jelski, Bulanow (obrona), Seichter, Stęgowski, Hyla (pomoc), Zimowski, Gumowski, Alaszewski, Suchocki, Krzyżak (atak). Z graczy tych Jelski przebywa w Krakowie, Seichter w Toruniu, Suchocki i Gumowski w Warszawie. Nadto cenna rezerwa w obronie — Międzyński, Ksieliński, wobec istniejącego rezerwy P. I. W. F. gracz chwytliwy nie będzie. Dzięki jednak wdrożeniu przez Polonię energicznej akcji i teraźniejszego, istniejącego możliwości pozyskania reprezentacyjnego bramkarza Polonię dla świętyni Polonii.

Rezerwy Polonii przedstawiają się o wiele cenniejsze. Poza Maczyński, który w obronie, widzimy wcale nie nazwiska jak Maczyński, Nowicki (pomoc), Tymowski, Szczepanik, Olasek (atak). Einchowiec gracz będzie też jeszcze parę spotkań a potem, po swym jubileuszu, wycofa się z czynnego życia sportowego.

Spójrzmy uwagę zwrócić w roku bieżącym kierownictwo sekcji p. n. na drużynę I b. Będzie ona grała co niedzielę, w stałym niezmiennym składzie.

Łódź

L. K. S. i Turysty nie przeprowadzili w czasie zimy żadnej zaprawy, co jest błędem karygodnym. W ciągu całej zimy zarówno fioletowi jak i czerwoni nie robili nic w kierunku utrzymania formy swych piłkarzy mimo zaproszeń Ośrodka W. F. na ćwiczenia.

Największe liczby sędziów ligowych da w r. b. Łódź. Lista ta brzmie następująco: Łódzkie, Hanke, Piotrowski, Bira, Andrzejak, Fiedler, Retig, Wardasiewicz, Pietuch, Lange i Rakowski.

Król i Moskal opuścili L. K. S., którego pierwsza drużyna zasilą na stałe Malesz i drużynę I b. Węglowski również opuścił Łódź, ze względu na zawodowych nie zażądał jednak zwolnienia. Wątpliwy jest jego udział w barwach fioletowych, albowiem trudno przypuszczać, żeby stał przyjeżdżał z Krakowa. Nie jest pewny udział w teraźniejszych rozgrywkach Hinc i Wiśniewski. Kahan będzie przyjeżdżał na mecze z Warszawy.

Mecz kółkowy w siatkówkę Warszawa — Łódź odbędzie się w marcu w Łodzi. Drużyna łódzka tworzyć będą zawodowcy: gmin, Szczaniński i Sobolewski.

Hasmona łódzka jest najsilniejszą w chwili obecnej zespołem ping-pongowym w Polsce. W mistrzostwach Łódzi Hasmona bije niemal wszystkich swych przeciwników w stosunku 10:1. Sądzą, że stanowią młodzież, bo 15-letni chłopcy.

Stareta łódzka p. Aleksey Rzewski, gracz propagator i miłośnik sportu, organizator urzędów wych. fizyczn. i trener wojskowy na wsi doczekał się wspaniałego uznania swej pracy. Również Czarnocin, największy w polskiej piłce, postanowił zakupić teren przy budowie wznoszonej boiska sportowego we wsi Czarnocin, protektorom budowy boiska powołano starostę Rzewskiego.

OSTATNIE ZAWODY NARCIAKIE W WILNIE

W dniu 3 marca r. b. odbyły się ostatnie oficjalne zawody narciarskie na trasie P. Z. N. (zamiast odwołanych 10 i 30 km.) oraz konkurs skoków na skoczni antokolskiej.

Wzrost atmosferyczny był wprost wspaniały: bez przerw padał śnieg, a silny wicher zawiał mroźną trasę biegu wraz z chorągiewkami.

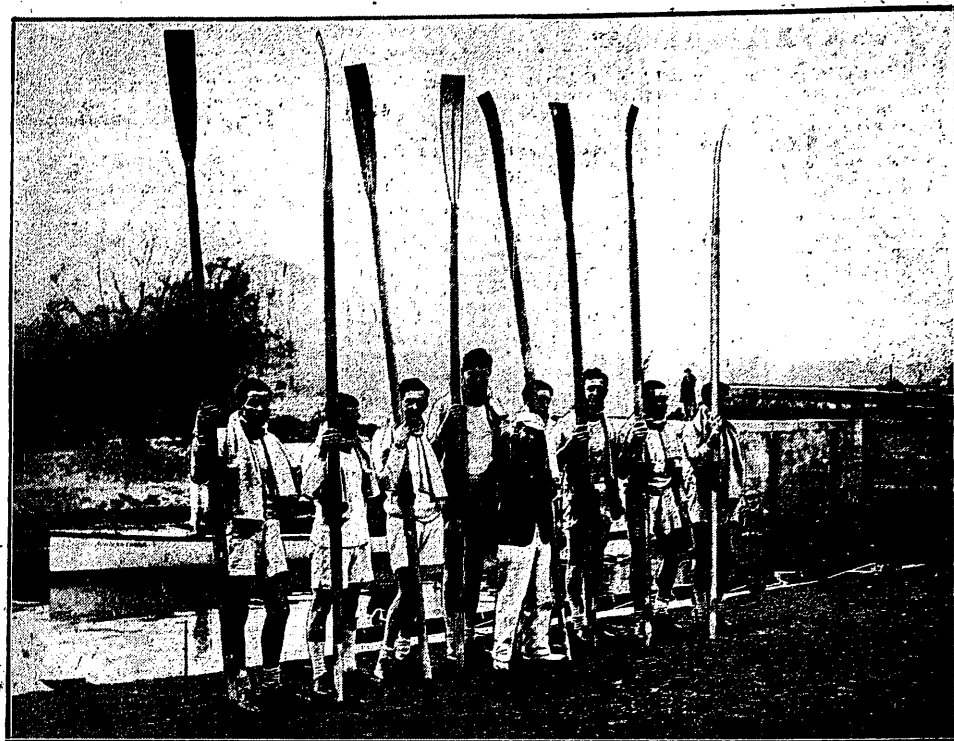
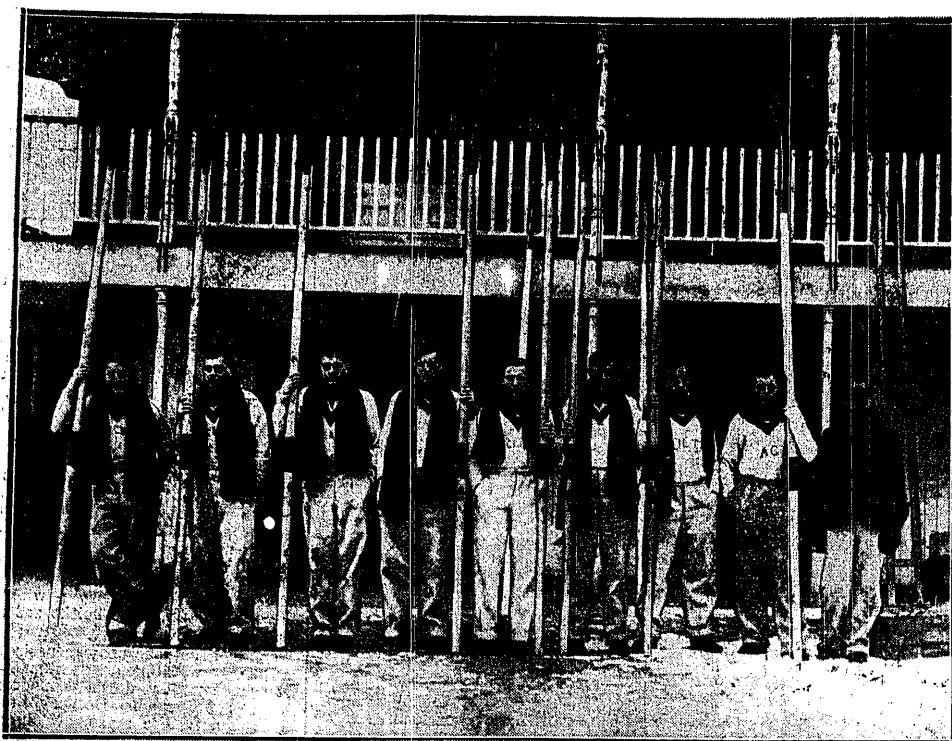
Wyniki szczegółowe: Bieg 9 km.: 1) Cichanowicz Wiktor 55 m. 2) Bukowski Józef 1 godz. 3) Urban Mieczysław 1 g. 3 m. 38 sek.

W biegu 9 km. startowało ogółem 11. Ostatek P. Z. N. zdobyło 8-mię w konkursie.

W biegu 12 km. startowało 15. Ostatek zdobyło (tylko 6-ciu): 1) Romanowski Mikołaj 1 g. 21 m. 29 s. 2) Wójcik Eugeniusz 1 g. 22 m. 59 s. 3) Białkowski Wiktor 1 g. 23 m. 06 sek.

W konkursie skoków 1) Hermanowicz Jerzy 16 1650 skoki 16. 19. 18. 5. 2) Stankiewicz Wiktor 16 1570 skoki 16 16 16 5. 3) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 4) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 5) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 6) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 7) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 8) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 9) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 10) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 11) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 12) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 13) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 14) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 15) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 16) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 17) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 18) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 19) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 20) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 21) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 22) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 23) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 24) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 25) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 26) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 27) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 28) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 29) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 30) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 31) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 32) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 33) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 34) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 35) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 36) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 37) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 38) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 39) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 40) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 41) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 42) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 43) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 44) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 45) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 46) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 47) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 48) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 49) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 50) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 51) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 52) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 53) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 54) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 55) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 56) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 57) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 58) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 59) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 60) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 61) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 62) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 63) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 64) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 65) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 66) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 67) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 68) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 69) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 70) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 71) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 72) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 73) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 74) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 75) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 76) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 77) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 78) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 79) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 80) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 81) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 82) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 83) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 84) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 85) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 86) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 87) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 88) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 89) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 90) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 91) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 92) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 93) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 94) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 95) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 96) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 97) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 98) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 99) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 100) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 101) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 102) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 103) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 104) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 105) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 106) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 107) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 108) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 109) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 110) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 111) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 112) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 113) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 114) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 115) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 116) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 117) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 118) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 119) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 120) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 121) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 122) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 123) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 124) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 125) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 126) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 127) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 128) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 129) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 130) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 131) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 132) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 133) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 134) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 135) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 136) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 137) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 138) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 139) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 140) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 141) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 142) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 143) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 144) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 145) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 146) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 147) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 148) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 149) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 150) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 151) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 152) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 153) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 154) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 155) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 156) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 157) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 158) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 159) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 160) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 161) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 162) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 163) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 164) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 165) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 166) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 167) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 168) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 169) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 170) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 171) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 172) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 173) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 174) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 175) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 176) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 177) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 178) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 179) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 180) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 181) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 182) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 183) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 184) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 185) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 186) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 187) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 188) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 189) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 190) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 191) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 192) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 193) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 194) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 195) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 196) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 197) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 198) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 199) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 200) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 201) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 202) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 203) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 204) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 205) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 206) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 207) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 208) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 209) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 210) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 211) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 212) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 213) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 214) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 215) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 216) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 217) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 218) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 219) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 220) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 221) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 222) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 223) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 224) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 225) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 226) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 227) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 228) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 229) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 230) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 231) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 232) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 233) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 234) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 235) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 236) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 237) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 238) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 239) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 240) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 241) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 242) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 243) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 244) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 245) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 246) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 247) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 248) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 249) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 250) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 251) Wójcik Eugeniusz 16 1570 skoki 17. 15. 16. 16. 16. 252) W

PRZED NAJSTARSZYM SPOTKANIEM SPORTOWYM ŚWIATA

Po raz 81-ty w dniu 23 marca wyruszą do boju ósemki Cambridge i Oxfordu. Osady są już w doskonałej formie, choć dotkliwie mrozy utrudniały trening. Oxford po raz pierwszy pojedzie na ruchomych dufkach, robiąc wyłom w tradycjach wiosłarskich Anglii. Na lewo ósemka Cambridge, na prawo Oxfordu

TENNIS

Final turnieju La Fête w Monte Carlo przyniósł zwycięstwo Cochetowi, który po zaciekłej walce pokonał de Monpurgo w stosunku 6:4, 6:4, 6:4. Monpurgo poprzednio zwyciężył bez trudu Kleinschrotha 6:1, 6:2, a Cochet wygrał walkowerem z Brugnonem. W finale pan Bennett uległ Nuthall w stosunku 5:7, 7:5, 4:6. Bennett poprzednio pokonał Mathieu 6:4, 7:9, 8:6. W grze podwójnej Kehrline, Monpurgo zwyciężyli Gallope, Worm 7:5, 6:4, 2:6, 7:9, 6:1. Pokonani zwyciężyli poprzednio Boussusa i Mishu oraz Koželuha, Hillyarda, obie pary w trzech setach. W grze podwójnej pan Fry, Morill triumfowali niespodziewanie nad Satterthwaite, Covell w stosunku 4:6, 6:0, 6:4. W walce o puchar Butlera (gra podwójna par jednej narodowości) Cochet, Brugnon zwyciężyli Petersa i Rogersa 6:3, 6:0, 6:2. W pucharze Beaumonta Nuthall, Covell triumfowali nad Francuzkami Mathieu, Barbier w stosunku 4:6, 6:2, 6:2.

Ostatnie akordy sezonu zimowego

Narciarskie mistrzostwa Szwajcarii odbyły się w Arosa przy udziale narciarzy austriackich i włoskich, którzy jednak nie odegrali żadnej roli. Mistrzem został ponownie Rubi z notą 16.930, bijąc Waulleumiera, Zogga i Bussmana. W biegu 18 km triumfował Bussman — 1:38.55 przed Rubim — 1:39.27, Julienem — 1:42.35 i Bacherem (Włochy) — 1:43.25. W skokach zwyciężył najlepszy skoczek szwajcarski Kaufmann z notą 18.290 (skoki 48.5 i 52 mtr.). 2) Waulleumier (skoki 50 i 56 mtr.), 3) Trojani (53 m.). W biegach zjazdowych bezkonkurencyjny był Zogge, który wygrał i slalom i bieg zjazdowy.

Alf Andersen, mistrz olimpijski w skokach narciarskich odbywa nadal swą triumfalną podróż po skoczniach europejskich, wykazując ciągle bezapelacyjną wyższość nad najlepszymi zawodnikami Europy. Ostatnio zwyciężył w konkursie w Bad Reinerz, bijąc takich zawodników jak Kratzer, Strischek i Purkert i ustanawiając rekord skoczni. Wyniki szczegółowe: Andersen nota 18.999, skoki 57, 59 i 56 mtr., 2) Kratzer nota 17.610, skoki 54, 54 i 55 mtr., 3) Strischek nota 17.361, skoki 53, 57, 50 mtr., 4) Purkert nota 17.333, skoki 55, 54 i 54 mtr. W najbliższym czasie Andersen spotka się w Czechach z Ruedem, zwycięzcą z Zakopanego i wicemistrzem olimpijskim.

Skoki na największej skoczni niemieckiej w Johanngeorgenstadt były zaciekłym pojedynkiem między Olasem, cieszącym się opinią najlepszego skoczka Niemiec i Recknaglem, który odniósł najczystsze triumfy na zawodach w Rzeszy. Zwyciężył Glass z notą 231.5 (59 mtr.), a Recknagel wskutek upadku przy 59 mtr. skoku nie wszedł wcale w rachubę w ogólnej klasyfikacji.

Otto Wahl, świetny długodystansowiec niemiecki zwyciężył w Turynii w biegu 33 km w czasie 2:53.54 i w biegu 50 km. — 4:17.50. W pobitem polu nie było lepszych narciarzy niemieckich.

Skoki na Semmeringu zakończyły się zwycięstwem Lamschnera przed Hentschlem i Rattayem. Najlepszy skok w konkursie — 45 mtr. — miał Rattay.

Wende wykazał ponownie swą dobrą formę, bijąc w konkursie skoków w Gontesgab (Czechosłowacja) Dicka i Möhwalda. Wende miał skoki 46 i 48.5 mtr. i notę 232, Dick — skoki 46

i 47.5, nota 228, Möhwald — skoki 42.5 i 46 mtr., nota 219.25.

Narciarski bieg króla Wazy, rozgrywany corocznie na dystansie 90 km. w Dalekarliem wygrał Persson w czasie 6:38.22 przed Lingvallem i Wichstromem. Zwycięzcę witano 10,000 osób.

Mistrzostwo narciarskie w Szwecji w biegu na 30 km. zakończyło się zwycięstwem młodego Lindgrena, który w czasie 2:30.21 pokonał Usterströma i Hedlund.

Wiener E. V. pokonał w Wiedniu St. Moritz w stosunku 4:0.

Mielnikow, słynny lyżwiarz rosyjski, który przed wojną piastował tytuł mistrza świata, wystąpił na robotniczych mistrzostwach świata w Oslo i osiągnął zwycięstwo na 1500, 5000 i 10000 mtr. w świetnych czasach, lepszych od mistrzostw świata, 500 mtr. wygrał Norweg Engnestangen.

Mistrzostwa zapasnicze Europy: rozegrane zostały w Dortmundzie w dni od 4 — 7 kwietnia. Zgłosili się do nich następujące państwa: Polska, Belgia, Dania, Estonia, Holandia, Lotwa, Norwegia, Austria, Turcja, Czechosłowacja, Węgry, Francja, Włochy, Szwecja, Jugosławia i Niemcy.

Williams, podwójny zwycięzca olimpijski doznał nieoczekiwanej porażki w Nowym Jorku od Amerykanina Eidera. Williams spóźnił się cokolwiek na starcie i na krótkim dystansie, 60 mtr. nie zdołał opóźnienia odrobić. Czas zwycięzcy 68 sek. Na tym samym meczingu Nurni wygrał 2. mile ang. w czasie 9:15 przed Andersenem. Wideo mino zgłoszenia nie startował. Znakiem tyczkarz Sturdy osiągnął świetny wynik 4.26 mtr.

Mistrzostwo Francji w biegu naprzelaj Algieryczyk Beddari (Nr. 20) walczył o prowadzenie z Rerollem (na lewo), który pokonał go w mistrzostwie Paryża.

PŁYWANIE

Arne Borg pobił w Brisbane (Australia) rekord światowy na 1000 yd., osiągając czas 11:54.4 sek. Dawny jego rekord ustanowiony 3 września 1924 roku wynosił 12:05.8.

Gdy dochodzą nas z pięciu części świata zdumiewające wiadomości o wynikach wielkiego Szweda, nasuwa się z przemożną siłą pytanie: kiedy wreszcie skończy się komedia z jego amatorstwem. Nie ulega bowiem wątpliwości, że fundusze Borga nie pozwalają mu na ciągłe podróże po pięciu częściach świata, że za swe egoistyczne starty pobiera słone odszkodowania. Arne Borg bezwzględnie jest geniuszem pływackim, lecz w stosunku do swych kolegów pływaków — amatorów jest wyjątkowo uprzywilej-

owany nie tylko ze względu na warunki fizyczne, ale i sposób zawodowy, w jaki pływanie zbyt jaskrawo już traktuje. Czas z tem skończy.

Zawody pływackie w Paryżu, urządzane przez kobiecy klub „Mewa” zgromadziły na starcie mistrzynię świata Marie Norelius i najlepsze zawodniczki Holandii, Francji i Niemiec.

Wyniki osiągnięto znakomite, 100 m. i 200 m. st. dow. wygrała Braun w 1:13.4 i 2:58.2; 100 mtr. nawznak — Braun w 1:25.8; 200 i 400 mtr. na pierwszych wygrala Baron w 3:16.8 i 7:16. Niemka Erkens została pokonana nawet przez Francuzkę Salgado.

Marta Norelius ustanowiła dwa rekordy światowe na 220 y. w czasie 2:35.8, a na 500 y. — 6:26.

KOLARSTWO

Nowy talent sprinterski zabłysnął na horyzoncie kolarstwa światowego. Jest nim Belg Arlet, który startując po raz czwarty w życiu, zwyciężył bezkonkurencyjnie w Brukseli, bijąc takich przeciwników jak Galvaing, Marcel Jean, Osmella, Exbrayat, Arlet ma dopiero 21 lat i rokuła mu nadzwyczajną przyszłość.

Szwajcaria — Belgia, międzypaństwowe spotkanie kolarskie rozegrane w Bazylei, zakończyło się łatwym zwycięstwem Szwajcarów w stosunku 11:1 Belgowie byli osłabieni brakiem Linarta i Degraeva. Jedyny punkt dla pokonanych zdobył Zaus, bijąc Kauffmana w dwu biegach. W meczu z doganianiem Suter, Badtman pokonali Aerisa, Haesendoncka. W biegach za motorami Lauppi i Behrer triumfowali nad Verkeynem i Benoittem.

Mistrzostwo zimowe Francji za motorami zakończyło się łatwym zwycięstwem zwycięzcy w znakomitej formie Grassina. Począwszy od 30 km. „Toto” ustanowił nowe rekordy toru, przebijając w ciągu godziny 69.330 km, a 100 km. w 1:26:52.6. Drugi był Jager o 2250 mtr., trzeci Linart, czwarty Paulard. W trójbój Faucheux (sprinter) — Catudal (stayer) — le Drogo (szosowicze) — zwyciężył Faucheux, który na 1000 mtr. uzyskał 1:11.2, a w biegach za motorami pokonał le Drogo, ulegając Catudalowi. W biegu z doganianiem zwyciężył le Drogo.

Trzygodzinny bieg parami w Dortmundzie zakończył się zwycięstwem pary Goebel, Dinale (123.430 km) przed Jokschem, Tonanin i Rauschem, Hürigenem.

LEKKA ATLETYKA

Dwudniowy meczing lekkoatletyczny w halach krytych Frankfurtu i Norymbergi wykazał świetną formę Peltzera, który dwukrotnie zwyciężył na 1000 mtr. w czasach 2:33.8 i 2:36, bijąc Müllera i Schoemana. W kulii Hirschfeld osiągnął 15.47. W trójbój sprinterów Jonadi pokonał niespodziewanie Könniga. Sensacją była porażka, jakiej doznała mistrzyni olimpijska p. Radtke w biegu 800 mtr. od p. Dollinger. Czas zwycięzcy 2:28.1.

Wide zwyciężył w biegu półtoromili angielskiej w czasie 6:46.6. Na finiszu znakomity biegacz szwedzki doznał uszkodzenia ścięgna tak, że na pewien czas musi zrezygnować ze startów. Bieg 3 mile ang. wygrał bez trudu Purje w czasie 15:03.6.

Williams, podwójny zwycięzca olimpijski doznał nieoczekiwanej porażki w Nowym Jorku od Amerykanina Eidera. Williams spóźnił się cokolwiek na starcie i na krótkim dystansie, 60 mtr. nie zdołał opóźnienia odrobić. Czas zwycięzcy 68 sek. Na tym samym meczingu Nurni wygrał 2. mile ang. w czasie 9:15 przed Andersenem. Wideo mino zgłoszenia nie startował. Znakiem tyczkarz Sturdy osiągnął świetny wynik 4.26 mtr.

Mistrzostwo Francji w biegu naprzelaj Algieryczyk Beddari (Nr. 20) walczył o prowadzenie z Rerollem (na lewo), który pokonał go w mistrzostwie Paryża.

NAJLEPSZY DŁUGODYSTANSOWIEC POLSKI
dzisław Motyka na trasie maratonu narciarskiego w Zakopanem mija punkt kontrolny na Bystrem.

uchronisz się przed przebiegnięciem nosząc najpraktyczniejsze

KALOSZE

NA PODSZEWCE TRYKOT.
DAMSKIE ... z. 10.-
MĘSKIE ... z. 11.30

ZADAĆ WSZĘDZIE

ZWRACAJCIE UWAGĘ NA ZNAK FABR.

MISTRZ FRANCJI W BIEGU NAPRZELAJ
Algieryczyk Beddari (Nr. 20) walczył o prowadzenie z Rerollem (na lewo), który pokonał go w mistrzostwie Paryża.

Prenumerata kwartalna zł. 3.50. Cena ogłoszeń: za wiersz wysokości 1 m/m. szerokości szpalaty red., w tekście zł. 0.80, poza tekstem zł. 0.40.

Redakcja i administracja Jasna 10, tel. 93-72 (93-24). — Konto w P. K. O. Nr. 13120.

Redaktor przyjmuje we wtorki, czwartki i soboty od 5 do 6.

Redaktor naczelny: Kazimierz Wierzyński, Wydawca: „PRASA POLSKA”, Sp. Akc. Warszawa, Nowy Świat Nr. 39, Tel. 93-10, DRUKARNIA „PRASA POLSKA” Sp. Akcyjna, Redaktor odpowiedzialny: Marjan Strzelecki.